

ПРИСЪДА

Сега
събирам смърт,
за да откова душата си,
закована на твоя праг...

Не търси оправдание
от магьосницата Кама!
Не стига да се вкопчваш в мига,
до скъсване да го разтягаш.
Да броиш една звезда за сто
и на две да се кланяш...
Да се кълнеш в безсмъртната си душа,
че си само моя сянка плътна,
че в предишния живот си бил шахин-шах,
а в този – вечно преследван...
Избираш само мен...
Търсиш оправдание от Кама...
Сега, сред магиите ѝ
ще те осъдя на лишаване от любов...
И ще се изпаря в Галактиката,
в кратера на Черната дупка...
Само да си посмял
да ме последваш!...